



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἵνα μὴ παντελῶς φαντασῶμεν ὅτι
λισημονεῖν τῆς δίκης οἱ ῥάθυμοι, πλην
ὁ πρυγίας αὐτῶ οὐκ ἐξεκελεύθη, πρῶτα
τελειῶ. ὅτι εἰ τέλειον σωτηρίας κατα-
φρονήσασιν, εἰς ὑπερον τὴν δίκην ἔλ-
αιλίωσι. σῶσι πίνονται γὰρ, φησὶ, πάντες οἱ ἀ-
μαρτωλοὶ τῆς γῆς, τὸ τῆς κρίσεως εἰκό-
τως ποτήριον.

Τιμοθέω. ζ.

πικρῆ. Ἡ γὰρ ἱερεῖα τῶν εὐαγγελίων πικρῆ, ἢ
εἰς τὸ Ἰωσήφ τὴν γενεαλογίαν κατὰ γῆ-
σα ἐκ τῆς Δαβὶδ ἐλκοντα τὴν συγγέ-
νειαν, ἠρέσθη δι' αὐτῶ σποδείζω καὶ
τὴν παρθένον τῆς Δαβὶδ συμφυλέπ-
δα. τῆς γαίης νόμος τῶς συγγείας αὐτο-
φύλλης θεασίζοντος γίνεσθαι. ὁ δὲ τῆς
ἐρατίαν ὑποφῆτης δογματῶν ὁ μέ-
γας σπύρολος Παῦλος, ἀναφανδὸν
Ἀβραάμ τὴν ἀλήθειαν, ἐκ τῆς Ἰούδα
μαρτυρῶν ἀνατεῖλαι τὸν κύριον. ταῦ-
τα δὲ δριμύτερον ἐπιγράμμος, μὴ εἰρω-
νεύει τὸ ἐπερώτησιν. ἔ γὰρ λαβάνεις
Ἰηρῶν τὸ εὐτέλειαν.

Τῷ αὐτῷ. η.

Ἐπερ ὄπωπιασμῶ δέεται ἢ εὐεκτέ-
σα σῶρξ, κατενώζοντος τῆς παθῶν
τῶ οἰδήματα, ἔπειτα ἢ βοήθειας χεῖρ
ἢ ἀσθενῶσα, καὶ κακῶσι συμπίπτουσα
ψυχῇ, ἵνα ταῖς θέαις ἐπιλαῶς ὑπε-
αυγάσεται. ἀμφοτέρων οὖν φροντι-
σέον. γατέρω γὰρ λείποντος, δυσχε-
ρῆς ἢ τελείωσις.

Τῷ αὐτῷ. θ.

Αἰνολπεινὰ φαντασίαι, ὡς γέγρα-
φας φλομαδέτατε, ἔ μόνον τῆς μεθη-
μερινῶν εἰσὶ συντυχῶν καὶ ὁμιλίαν ἀ-
πιχίματα, ἀλλὰ καὶ τῶ ῥαθύμω σιωπῆ-
θεῖαι γενήματα. ὅτε γὰρ κέρω μέθης
ὁ νῆς συλληφθῆ, ὁρμηλίηλον γίνεσθαι τῆς
παθῶν. ὅτε δὲ νῆφει ἐρηγῶρως, καὶ τὸν
κύριον ἀπειλοσώμμος καραδοκεῖ, ἔτε
ὑπο γαστρός ἠπᾶται, ἔτε τῆς ἀπ-
σκείνης παθῶν. ἔδεν γὰρ ἔτερον ὅτι τὸ

profus obliuisci, cogitatione nobis fingamus, idcirco adiectus est. Veruntamen fœx eius non est exinanita. Quoniam si salutem omnino aspernentur, vim numinis vlttricem ad extremum haud latebunt. Bibet enim, inquit, omnes peccatores terræ: Iudicij scilicet poculum: idque meritò.

Timotheo. 7.

Sacrosanctus Evangeliorum codex, Christi genealogiam in Iosephum, genus ex Dauide trahentem, deducens, satis habuit per eum demonstrasse. Virginem quoque ex eadem, qua David, tribu ortum duxisse: propterea quod lege sanciretur, ut matrimonia ex eadem tribu existerent. At verò diuinorum dogmatum interpres, magnus ille Apostolus Paulus, veritatem perspicue explanat, cum Dominum ex Iuda ortum traxisse testatur. Hæc igitur acutiùs certiusque sciens, ne dissimulanter ac veteratorie quæstionem hanc mihi proponas. Nec enim mihi obscurum est, te vilitatem hic aucupari.

Eidem. 8.

Quemadmodum caro, cum optime valet, ad sedandos & consopiosendos perturbationum animi tumores, vexatione opus habet: sic etiam anima, cum imbecillitate laborat, atque in calamitatem & afflictionem incidit, operam requirit, ut diuinis mādatis collustretur. Quare vtriusque rei cura habenda est. Nam si alterutrum desit, perfectionem consequi difficile est.

Eidem. 9.

Nocturnæ rerum species, ut scripsisti, vir discēdi studiosissime, non modò diurnorum congressuum & colloquiorum reliquæ, ac velut extremi soni sunt: verum etiam socordis & ignauæ consuetudinis fœtus. Nam cum temulentia veterno mēs correpta est, perturbationum animi propugnaculum existit. Cum autem sobria est, atque excubias agit, ac Dominum precincta opperitur, nec à ventre superatur,